

Wendy

Καθώς πηγαίναμε με την οικογένειά μου μια βόλτα στο Μπρούτζι, πέρασι το καλοκαίρι, ακούσαμε ξαφνικά ένα γατάκι να κλαίει.

Πλησιάσαμε και είδαμε ένα μαύρο γατάκι που έκλαιγε. Φαινόταν πολύ κουρασμένο, πεινασμένο και φοβισμένο. Το πήραμε και το πήγαμε στον κτηνίατρο. Ο κτηνίατρος τού έβγαλε τις ψείρες και μάς είπε πως ήταν μόλις λίγων ημερών.

Το πήγαμε στο σπίτι, τού βάλουμε φαΐ και νερό και τού βρήκαμε ένα μέρος για να κοιμηθεί. Εγώ την ονόμασα Wendy. Όσο περνούσαν οι μέρες το γατάκι μεγάλωνε, όμως η υγεία του δεν καλυτέρευε. Το ξαναπήγαμε στον κτηνίατρο κι εκείνος μάς έδωσε ένα φάρμακο το οποίο έπρεπε να παίρνει για μια εβδομάδα.

Μια εβδομάδα μετά, γυρίσαμε στον κτηνίατρο για να τού αφήσουμε το γατάκι, επειδή εμείς έπρεπε να φύγουμε ταξίδι. Εκεί ήταν μια γυναίκα η οποία ήθελε να υιοθετήσει μια γάτα οπότε αποφάσισε να πάρει το γατάκι μας.

Σήμερα η Wendy είναι στο σπίτι αυτής της κοπέλας και μεγαλώνει. Δεν την έχω ξαναδεί από τότε αν και θα το ήθελα πολύ. Αναρωτιέμαι τι να κάνει...

Ισιδώρα Βάρνα, Στ' 1

Εικόνα:

Φ. Κ., Στ'1